

1272

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru
modificarea și completarea Ordonanței de Urgență nr.88/1997
privind accelerarea privatizării societăților comerciale**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență nr.88/1997 privind accelerarea privatizării societăților comerciale, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.105 din 29.05.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță vizează, potrivit Notei de fundamentare, reglementarea în regim de urgență a unor modificări și completări ale Ordonanței de Urgență nr.88/1997 privind accelerarea privatizării societăților comerciale, pe de o parte, pentru fluidizarea procesului de privatizare prin introducerea unei noi proceduri (acordarea „opțiunii”), corelarea și clarificarea unor prevederi existente susceptibile de interpretări diferite și, pe de altă parte, pentru stabilirea unui regim clar și transparent cu privire la acordarea ajutorului de stat în această materie, în conformitate cu angajamentele asumate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, în calitate de integrator al procesului de privatizare, față de Comisia Europeană.

2. Semnalăm că, în raport cu prevederile art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată, ale art.41 alin.(3) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea

actelor normative, republicată, precum și a deciziilor Curții Constituționale în materie, prezentarea doar a necesității emiterii unei ordonanțe de urgență este insuficientă, fiind necesară arătarea și a **situației extraordinare** ce impune urgența recurgerii la această cale de reglementare. Sugerăm completarea Notei de fundamentare cu argumente care să permită calificarea situației existente în materia privatizării ca fiind extraordinară.

3. În acord cu dispozițiile art.40 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, formula introductivă trebuie redactată astfel:

„În temeiul art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată”.

4. Pentru respectarea prevederilor art.45 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, intervențiile legislative trebuie cuprinse într-un articol unic. În acest sens, expresia „Art.1” trebuie înlocuită cu „Articol unic”.

5. La pct.2, potrivit uzanței în redactarea actelor normative, expresia „literele o) - s)”, din partea dispozitivă, trebuie redată sub forma „lit.o) - s)”.

Referitor la textul de la art.3 lit.o) paragraful (i), pentru evitarea oricăror confuzii, sugerăm înlocuirea sintagmei „pe plan intern” cu formularea „în România”.

La textul propus pentru art.3 lit.p), având în vedere dispozițiile art.35 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, abrevierea „etc” trebuie înlocuită cu expresia „și altele asemenea”, formulare consacrată în cazul enumerărilor.

La același pct.2, semnalăm că noua instituție juridică definită la lit.s) sub denumirea de „opțiune” vizează, în realitate, acordarea de către instituția implicată în procesul de privatizare a unei facilități privind achiziționarea prioritară a unui pachet minoritar celui care a achiziționat anterior un pachet de acțiuni la aceeași societate comercială. Apreciem că această abordare este cel puțin discutabilă, deoarece nu sunt precizate criteriile de acordare a opțiunii la o anumită societate comercială în raport cu celelalte societăți comerciale din portofoliul unei instituții publice implicate în procesul de privatizare. Semnalăm că lipsa unor criterii transparente de acordare a opțiunii poate genera aplicări subiective chiar dacă aprobarea acesteia se face prin hotărâre de Guvern. Pentru evitarea unor astfel de situații, recomandăm includerea, chiar în textul ordonanței, a unor criterii minimale pentru fundamentarea deciziei de acordare a beneficiului opțiunii.

6. La pct.3, pentru a evidenția corect intervenția legislativă preconizată la art.4³, partea dispozitivă trebuie reformulată astfel:

„3. La articolul 4³ alineatul (2), litera A se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În același context, textul propus pentru lit.A trebuie resistemizat potrivit prevederilor art.47 alin.(1) și (2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmând să fie eliminate liniuțele.

7. La pct.4, referitor la textul propus pentru alin.(6) al art.9, la enumerarea societăților, pentru un plus de precizie, sugerăm introducerea mențiunii „naționale”, după expresia „credite societăților”.

8. La pct.6, pentru încadrarea în exigențele de tehnică legislativă, partea dispozitivă trebuie reformulată astfel:

„6. După alineatul (6) al articolului 13 se introduc trei noi alineate, alin.(7), (8) și (9), cu următorul cuprins:”.

La textul propus pentru alin.(7), pentru rigoarea redactării, expresia „în art. 3 lit.a” trebuie redată sub forma „la art. 3 lit.a”.

Totodată, ținând seama de nivelul actului normativ de bază, expresia „prezentei ordonanțe” trebuie înlocuită cu expresia „prezentei ordonanțe de urgență”.

La alin.(8) al art.13, precizăm că atunci când în cuprinsul unui act normativ se citează un alt act normativ, titlul acestuia se redă numai când este invocat pentru prima dată, pentru a nu se încărca excesiv textul reglementării. De aceea, având în vedere că titlul Legii nr.137/2002 a fost redat la art.3 lit.s), pentru suplețea proiectului, propunem eliminarea .

Totodată, expresia „art.3 lit.a” trebuie redată sub forma „art. 3 lit.a”.

La alin.(9), întrucât formularea „de mai sus” este neriguroasă și nerecomandată într-un act normativ, sugerăm reamenajarea sintagmei „dispozițiilor art.3 lit.s) și ale alin.(7) și (8) de mai sus” astfel: „dispozițiilor alin.(7) și (8), precum și ale art. 3 lit.s)”.

În același context, locuțiunea „poate fi decisă” sugerăm să fie înlocuită cu locuțiunea „poate fi stabilită”, mai adecvată în context.

Referitor la fondul acestor completări, semnalăm că formularea propusă pentru alin.(9) al art.13, potrivit căreia ar rezulta că prețul acțiunilor care fac obiectul unei opțiuni se aprobă prin hotărâre a Guvernului este discutabilă, deoarece nu cuprinde nici un element transparent care să precizeze modalitatea de stabilire a prețului.

Corelând această prerogativă a Guvernului cu teza finală a alin.(8) propus a fi introdus la același articol, potrivit căreia „prețul obținut pentru fiecare din acțiunile pachetului minoritar, la momentul exercitării opțiunii, nu poate fi mai mic decât prețul obținut pentru fiecare dintre acțiunile pachetului majoritar”, ar rezulta că singurul element minimal de circumstanțiere a prețului acțiunii este prețul stabilit prin contractul inițial. În ipoteza în care, de exemplu, privatizarea pachetului majoritar la o societate comercială s-a făcut în anul 1998, la prețul de 1.000 de lei vechi pentru o acțiune, ar rezulta că în cazul exercitării opțiunii în anul 2007, (eventual, după introducerea terenului în capitalul social), s-ar putea stabili, în lipsa unei proceduri concrete de evaluare a prețului acțiunii, același preț pe acțiune, respectiv tot 1.000 lei vechi. Pentru evitarea unor aplicări subiective, sugerăm stabilirea unei norme speciale care să precizeze clar metodologia de determinare a prețului pentru acțiunile care fac obiectul opțiunii, fie pe baza unui raport de evaluare, fie prin raportarea la prețul mediu de pe piața reglementată din ultimele 52 de săptămâni anterioare exercitării opțiunii, pentru cazul societăților tranzacționate pe bursă.

Riscul unor aplicări subiective este accentuat și de formularea finală a alineatului (9) potrivit căreia „exercitarea opțiunii poate fi decisă prin hotărâre a Guvernului și ulterior stabilirii prețului”. Aceasta ar însemna că Guvernul ar stabili prețul printr-o hotărâre iar, ulterior, prin altă hotărâre, s-ar acorda beneficiul opțiunii cumpărătorului inițial pe criterii total netransparente. De aceea, sugerăm reanalizarea întregii abordări.

9. La pct.7, conform prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, Ministerul Finanțelor Publice s-a reorganizat în Ministerul Economiei și Finanțelor. În acest sens, este necesară efectuarea corecturii.

La art.13¹ alin.(4) lit.c), sugerăm o îmbunătățire în plan redacțional, prin înlocuirea expresiei „așa cum a fost”, cu expresia „**astfel** cum a fost”, iar la alin.(5), introducerea termenului „comerciale”, după sintagma „în cazul societăților”.

Această ultimă observație privind determinarea naturii societății este valabilă, în mod corespunzător, și pentru art.15 (pct. 8).

La art.13¹ alin.(7), pentru respectarea prevederilor art. 36 alin.(2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, forma verbală „vor răspunde” trebuie înlocuită cu expresia „trebuie să răspundă”.

10. La pct.10, precizăm că potrivit exigențelor de tehnică legislativă, invocarea elementelor structurale din actul normativ de bază nu se face prin abrevieri. De aceea, abrevierea „alin.”, din partea dispozitivă, trebuie redată *in extenso*.

În considerarea acestei cerințe și pentru respectarea caracterului unitar în redactarea actelor normative, partea dispozitivă trebuie redactată astfel:

„10. Alineatul (2) al articolului 21 se modifică și va avea următorul cuprins:”

La textul propus pentru alin.(2) al art.21, sugerăm înlocuirea locuțiunii „acestei secțiuni sunt transmise”, cu locuțiunea „prezentei secțiuni se transmit”.

11. La pct.11, cu referire la alin.(1) al art.24, pentru un plus de rigoare, sugerăm eliminarea termenului „precum” din expresia „precum și filialele”, nefiind necesar.

12. La pct.13, cu referire la art.26 alin.(2), pentru respectarea prevederilor art. 36 alin.(3) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora în redactarea actelor normative verbele se utilizează, de regulă, la timpul prezent, forma verbală „vor fi utilizate” trebuie înlocuită cu verbul „se utilizează”.

13. La pct.16, întrucât din textul inițial al art.32² din actul normativ de bază au mai rămas în vigoare doar alineatele (1) și (5), alineatele (2),(3) și (4) fiind abrogate prin Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, propunem utilizarea următoarei formule dispozitive:

„16. Alineatul (1) al articolului 32² se modifică și va avea următorul cuprins:”.

PREȘEDINTE,

dr.Dragoș ILIESCU

București

Nr. 699/30.05.2007